

Rozlúčili sme sa s primátorom nášho mesta Ing. Jozefom Harabinom

Svet... Akoby sa krútil stále rýchlejšie a deň mal stále menej a menej hodín.
Ten krútiaci vír strháva do svojho streda naše pocity, náš vnútorný vesmír, naše blikajúce hviezdy, ktoré by chceli svietiť do chvíľ, kde zabudneme na povinnosti, na to, čo musíme....
Chceli by, tak veľmi by chceli vyviesť nás z tmy, v ktorej nevidíme jednoduché ľudské radosti.
Míňajú nás, a my nemáme čas natiahnuť za nimi ruku.
Vždy je niečo iné dôležitejšie, vždy stojí pred nami hora starostí,
a zas a zas nastúpime na cestu, čo vedie na jej vrchol.
Život beží ďalej svojim tempom, my utekáme s ním...
Odrazu však naša rovnováha zakolíše.
Najviac vtedy, keď si bolesť zo strany niekoho otvorí v nás dvere, zaplní priestor duše
a myšlienok napíše, že nie sme tu navždy.
Iba na okamih jedného ľudského života. Je to veľmi krátky okamih. Kratučký... Uplynie.
A vtedy sa staneme spomienkou.

Ľudský príbeh je vždy o živote a smrti.
A medzi týmito dvoma hranicami sa odohrávajú
malé i veľké ľudské dejiny.

Konečne sa skončila zima. Hory sa pomaly začnú obliekať do prvých pukov, zem sa s koreňmi rozpráva slovami jari, príroda navôkol dýcha slnkom, novými farbami, žltotou horských potokov...
A v takýto deň, keď sa noc pozdravila s ránom, dňa 24.marca 2018, prešiel bránou smrti človek, ktorý znamenal veľa nielen pre svoju rodinu, ale aj pre naše mestečko. Do večnosti odišiel náš primátor, Ing. Jozef Harabin vo veku 60 rokov. Narodil sa 2. mája 1957 v Osturni. Po ukončení základného vzdelania a maturity študoval na Vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre. V roku 1982 sa vrátil do rodného kraja a začal pracovať ako agronóm na vtedajšom JRD v SSV. V roku 1988 sa stal tajomníkom Mestského národného výboru v Spišskej Starej Vsi. Po dvoch rokoch prednostom Obvodného úradu a po piatich rokoch vedúcim pracoviska Okresného úradu v SSV. V rokoch 1999-2003 zastával funkciu zástupcu prednostu Okresného úradu v Kežmarku a neskôr, v roku 2004, sa stal riaditeľom odboru sociálnych vecí a rodiny na ÚPSVaR v Kežmarku. Od roku 2006 bol primátorom nášho mesta. Svoju prácu vykonával podľa najlepšieho vedomia a svedomia, naše mestečko pod jeho vedením rástlo do krásy.

Bol primátorom, ale bol aj jedným z nás. Jednoduchý a skromný... Pre každého si našiel čas, každého vypočul, na tvári mu nikdy nechýbal príjemný úsmev. Pri riešení problémov s nepravými nachádzal len argumenty a slušné slová. Nikdy sa neznížil pod úroveň inteligentného človeka. Zato bol aj veľmi vážený a robil dobré meno nášmu mestečku aj Zamaguriu.

Voľný čas venoval najmä svojej rodine - manželke Ľudke, deťom Lenke a Jožkovi, a napokon aj vnučke Tánické. Okrem toho si našiel čas aktívne si zašportovať a venoval sa turistike.

Dovoľte, aby som zacitovala obsah E-mailu, ktorý napísal poslal nám pán Ján Harabin, brat nášho pána primátora :

„Jožko nadovšetko miloval prírodu a trávil v nej veľa času. Najmä v rodnej Osturni. V lone Osturnianskej prírody sa narodil, vyrastal a prežil detstvo, pravidelne sa do nej vracal a trávil tam veľa voľného času. Príroda nebola len zdrojom jeho oddychu, relaxu a pokoja, ale aj zdrojom novej

motivácie, inšpirácie a iniciátorkou jeho nových síl, myšlienok a nápadov. V Osturni bol členom Poľovníckeho združenia Bystrá, o vznik ktorého sa vrchovatou mierou osobne zaslúžil v roku 1993. Počas nasledujúcich 25 rokov sa podieľal na jeho chode, riadení a rozvoji najmä z pozície tajomníka, ale aj iných funkcií. Jeho pomoc sa prejavila najmä v najťažších obdobiach činnosti Poľovníckeho združenia, kedy osobnou iniciatívou prispel k jeho oživeniu a záchrane.“ Koniec citátu.

K tomuto, myslím si, netreba nič dodať. Kto miluje prírodu, váži si ju a prispieva ku jej zveľadňovaniu môže byť skutočne len dobrý človek. Takýto bol náš pán primátor a takého si ho zachováme aj v spomienkach. Určite bude nám mnohým chýbať.

Keď sa odovzdal smrti, stromy mu zašumeli posledný pozdrav,
ktorý ho unáša do výšok, kde sa nebo snúbi s hviezdami.
Jeho duša dostala krídla a jeho zrak uvidel to,
čo je dovolené vidieť len zosnulým a raz to uvidí každý z nás,
keď príde jeho čas...

Pán primátor, odpočívaj v pokoji.

Lúčili sa s ním aj kolegovia zo samosprávy a štátnej správy.....

Drahý Jozef ,

V sobotu ráno sa k nám, tvojim kolegom zo samosprávy, ale aj všetkým tu prítomným, dostala veľmi smutná správa. A my sme si zrazu uvedomili, že nám bude chýbať nielen jeden výborný kolega, ale rovnako veľmi dobrý priateľ a skvelý človek.

Jozef, ďakujeme za to, ako si pozitívne zmenil toto mesto.

Asi vždy bude platiť to známe, že „doma nikto nie je prorokom“. Ale tí, ktorí nie sme domáci a ktorí neprichádzame často do Spišskej Starej Vsi, vidíme rozdiel, vidíme zmenu akou prešlo toto mesto. Veľa sa toho pozitívne zmenilo, zrealizovalo sa veľa úspešných projektov, mnoho investícií a len málokto si vie predstaviť, aké je to náročné a nie také samozrejmé. Ale rovnako zostalo ešte veľa ďalších, žiaľ už nezrealizovaných plánov a zámerov. Ale ukázal si, že aj toto mesto a samotné ťažko skúšané Zamagurie, má potenciál sa rozvíjať. Len musí mať takých neúnavných bojovníkov, akým si bol ty. A časom to určite ocenia aj tí, ktorí ti nie vždy priali a fandili.

Jozef, ďalšie ďakujem prichádza z tvojej rodnej obce Osturňa:

Jozef, bol si hrdý na svoje korene, na Osturňu, kde si sa narodil, kde si prežil svoje detstvo a mladosť. Hrdo si sa stále hlásil k Osturni a Osturňanom. Podporoval si zachovanie ľudových tradícií a miloval osturňanskú prírodu, ktorá nebola len zdrojom tvojho oddychu, relaxu a pokoja, ale aj zdrojom novej motivácie, inšpirácie a iniciátorkou tvojich nových síl, myšlienok a nápadov. V Osturni si bol členom Poľovníckeho združenia Bystrá, o vznik ktorého si sa značnou mierou osobne zaslúžil. Počas 25 rokov si sa podieľal na jeho chode, riadení a rozvoji najmä z pozície tajomníka, ale aj iných funkcií. Tvoja pomoc sa prejavila najmä v najťažších obdobiach činnosti Poľovníckeho združenia, kedy osobnou iniciatívou si prispel k jeho oživeniu a záchrane. A pomáhal si aj samotnej obci, však si stál za mnohými úspešnými projektami tejto obce. Od všetkých Osturňanov ti patrí veľká vďaka a úcta.

Jozef, ďalšie ďakujem prichádza od všetkých Zamagurčanov. Bol si každoročne pri organizovaní Zamagurských folklórnych slávností i otvorení pltníckej turistickej sezóny na Dunajci. Podporoval si rôzne športové a kultúrne podujatia na Zamagurí, ale rovnako si riešil problémy v oblasti základného a stredného školstva, sociálnych služieb či zdravotníctva pre celé Zamagurie a vždy si kladol otázku „A čo my v Zamagurí, my si nezaslúžime lepšie žiť?“

Jozef, Ďakujeme v mene starostov a primátorov. Počas tvojho 12 ročného pôsobenia sme ťa poznali ako veľmi aktívneho primátora, ktorý vedel byť aj ústretový, ale zároveň aj zásadový. Strávili sme veľké množstvo hodín pri spoločných diskusiách na rôzne témy, ktoré trápili mestá a obce, vždy si dokázal mať vecný a konštruktívny názor. A rovnako sme diskutovali aj tom, či to, čo robíme ako primátori a starostovia, má vôbec zmysel, či si to ľudia vážia a či to dokážu oceniť. Možno ani dnes nepoznáme odpovedať, ale čas ukáže, že si v tomto meste zanechal veľmi veľa dobrého a obetoval si mu takmer všetko.

Jozef, Ďakujeme aj za tvoje pôsobenie ako poslanec Zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja. Tu sme mali možnosť opätovne poznať tvoju húževnatosť a neoblomnosť, akou si bojoval za potreby a záujmy Zamaguria, najmä v oblasti dopravy a aj vďaka tvojej iniciatíve a neodbytnosti sa podarilo zrealizovať niekoľko úspešných projektov. Aj keď si sa často stretával na kraji v Prešove s otázkou „Čo to zase chceš pre to tvoje Zamagurie?“

Jozef, Ďakujeme za tvoje aktívne pôsobenie aj v iných úradoch a inštitúciách:

Veľmi silnú pečať si zanechal počas tvojho pôsobenia na Okresnom úrade v Kežmarku a Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Kežmarku a bol si pre mnohých nielen výborným kolegom, ale aj nadriadeným.

Aktívne si sa zapájal do činnosti Združenia miest a obcí Slovenska, bol si členom orgánov v Regionálnom ZMOS-e tatranských a podtatranských obcí, v Podtatranskej vodárenskej spoločnosti v Poprade, v Združení Euroregión Tatry, v Podtatranských novinách, v Regionálnom vzdelávacom centre, či v Združení pre rozvoj regiónu Pienin a Zamaguria a v Miestnej akčnej skupine Tatry – Pieniny so sídlom - nie náhodou - práve v Spišskej Starej Vsi.

Bol si veľmi aktívny aj v slovensko-poľskej cezhraničnej spolupráci, aj vďaka tvojej podpore sa zrealizovalo veľa spoločných aktivít a vybudovali sa výborné partnerské vzťahy.

Jozef, všade, kde si pôsobil, bolo cítiť tvoju prítomnosť, tvoju angažovanosť, tvoju energiu, ale aj bojovný osturňanský charakter, a tiež tvoj povestný uštipačný humor. Bol si niekedy tvrdý, ale férový; bol si aj citlivý, ale rozvážny. Bol si ochotný s nami zdieľať radosť, bolesť ale i smútok. Žijeme dobu, v ktorej sa niekedy vytráca ľudskosť, charakter, nezištnosť, či pokora. Ale ty si bol zástancom práve týchto hodnôt a v zmysle nich si aj žil.

A takého si ťa budeme navždy pamätať ! Jozef, Ďakujeme, že sme ťa mohli poznať a že si bol súčasťou aj našich životov.

Na záver v mene nás všetkých ešte raz: jedno veľké a úprimné ... ĎAKUJEME!

Kolega a priateľ náš, odpočívaj v pokoji.